

Retssikkerhedslovens kapitel 3 omhandler forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelse af tvangsindgreb. Det følger således af § 9, stk. 1, at hvis en person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, skal tvangsindgrebet over for den mistænkte, der har til formål at tilvejebringe oplysninger om det forhold, mistanken omfatter, gennemføres efter retsplejelovens regler. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsindgrebet sker for at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Kontrolmyndighederne har ikke i dag hjemmel til at medtage dokumenter eller andet materiale med henblik på at anvende det som bevis i en sag om overtrædelse af dyreværnsloven. Såfremt kontrolmyndighederne ønsker at medtage dokumenter eller genstande med henblik på bevisførelse eller nærmere undersøgelse, må de derfor indhente bistand fra politiet, der kan foretage beslaglæggelse i medfør af reglerne i retsplejelovens kapitel 74.

Efter retsplejelovens § 802 kan genstande, som en mistænkt har rådighed over, beslaglægges, hvis den pågældende er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis.

Efter retsplejelovens § 803 kan genstande, som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over, beslaglægges som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, hvis der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis.

En afgørelse om beslaglæggelse træffes efter politiets begæring. Afgørelsen træffes som udgangspunkt af retten ved kendelse, jf. retsplejelovens § 806, stk. 2. Såfremt indgrebet øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet dog træffe beslutning om beslaglæggelse, jf. § 806, stk. 3. Hvis den indgrebet retter sig mod, fremsætter anmodning herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes.

Efter § 807 er det politiet, der iværksætter beslaglæggelsen. Hvis beslaglæggelsen foretages uden retskendelse i medfør af reglen i § 806, stk. 3, skal politiet vejlede den pågældende om muligheden for at få spørgsmålet indbragt for retten.

3.2. Justitsministeriets overvejelser

Som anført ovenfor under pkt. 3.1 må kontrolmyndigheder på dyrevelfærdsområdet, der ønsker at medtage dokumenter eller andet bevismateriale, indhente bistand fra politiet, der kan foretage beslaglæggelse af

det pågældende materiale i medfør af reglerne i retsplejelovens kapitel 74.

På andre områder, hvor kontrollen varetages af myndigheder under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, har tilsynsmyndighederne adgang til at medtage bevismateriale mv. i forbindelse med kontrolbesøg.

Dette gælder f.eks. i forbindelse med kontrol af overholdelsen af fødevarerlovgivningen. Det følger således af fødevarerens § 54, stk. 1, at fødevarer virksomheder skal yde tilsynsmyndighederne fornøden bistand ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data. Efter fødevarerens § 54, stk. 3, kan tilsynsmyndighederne endvidere – mod kvittering – udtage eller pålægge fødevarer virksomheder at udtage prøver af fødevarer, materialer, genstande mv.

Fødevarerstyrelsen har tilkendegivet, at der i visse situationer er behov for, at tilsynsmyndigheder, der kontrollerer dyrevelfærden i besætninger, på samlesteder mv., selv kan medtage materiale med henblik på at undersøge og dokumentere overtrædelser af dyreværnslovgivningen.

Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis der under en besætningskontrol konstateres sygelige tilstande hos et eller flere døde dyr, der skal sendes til destruktion. Der kan f.eks. være tale om kraftig afmagring, skuldarsår, alvorlige halebid, store komplicerede brok eller voldsomme hævelser på lemmerne, der kan indikere en ældre ledbetændelse eller et gammelt brud. I sådanne tilfælde er der efter Fødevarerstyrelsens vurdering behov for, at den kontrollerende dyrlæge kan medtage dyret eller udtage prøver af de døde dyrs læsioner med henblik på yderligere undersøgelse og eventuel bevisførelse i en efterfølgende straffesag for overtrædelse af dyreværnsloven. Undersøgelsen vil kunne dokumentere både tilstandens karakter og ofte også give et ret præcist bud på tilstandens varighed.

Herudover har Fødevarerstyrelsen peget på, at der også i visse tilfælde vil kunne være behov for at aflive dyr med henblik på at udtage prøver herfra. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis der i forbindelse med en besætningskontrol eller ved afgangskontrol på et samlested konstateres en eller flere af de ovennævnte sygelige tilstande. Sker kontrollen på et afgangsted, er situationen ofte den, at de pågældende dyr ikke er transportegnede og af den grund må aflives, men særligt hvis der er tale om såkaldte ophelede skuldarsår, er situationen en anden. Søerne vil oftest være transportegnede, og skuldarsårene er ikke umiddelbart synlige og kan derfor ikke dokumenteres ved